

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 august 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului

Cernei Iurie Nicolae, născut la 12 aprilie 1980, originar din mun.Chișinău, domiciliat în or.Nisporeni, str.Grigore Adam 14.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 16.09.2015 - 09.03.2016,
2. Instanța de apel: 05.04.2016 - 19.05.2016,
3. Instanța de recurs: 20.07.2016 - 24.08.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 09 martie 2016, Cernei Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 7 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cernei Iurie, la 28 august 2014, ora 15.00, aflându-se la baza de odihnă „Trei Stejari” din or.Vadul lui Vodă, mun.Chișinău, i-a aplicat lui Rîșneanu Alexei o lovitură cu cuțitul peste față cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2164/D din 19.09.2014, plagă tăiată a feței, iar în consecință, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1812 din 24.04.2015, cicatrici la nivelul feței, care sînt rezultatul regenerării și epitelizării unor plăgi tăiate la nivelul feței. Ținînd cont de aspectul morfologic, localizare, cicatricile constatate sînt ireparabile și necesită o intervenție chirurgicală suplimentară pentru a remedia aspectul estetic al feței.

Astfel, prin acțiunile sale Cernei Iurie i-a cauzat lui Rîșneanu Alexei vătămare intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață și a condus la desfigurarea iremediabilă a feței.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Pavalatii în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate din prevederile art.151 alin.(1) în cele ale art.157 Cod penal, invocînd că instanța neîntemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate, care susține că inculpatul din imprudență l-ar fi lovit cu cuțitul; la materialele cauzei este acordul de împăcare a părților; inculpatul nu avea scopul cauzării leziunilor corporale părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, a fost respins apelul declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind nefondat.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc vinovăția lui Iu.Cernei în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art.151 alin.(1) Cod penal, care se confirmă prin probele prezentate de către partea acuzării, cercetate în ședința instanței de apel, și anume declarațiile inculpatului Iu.Cernei, a părții vătămate A.Rîșneanu și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 28.08.2014, de confruntare din 22.08.2015, raportul de expertiză medico-legală nr.1812 din 24.04.2015, potrivit căruia la A.Rîșneanu au fost constatate cicatrici la nivelul feței, condiționate de o dereglare a sănătății de scurtă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare ușoară. Ținând cont de aspectul morfologic, localizarea vătămării și, în conformitate cu prevederile Regulamentului medico-legal în vigoare, cicatricile constatate la partea vătămată sînt ireparabile și necesită o intervenție chirurgicală suplimentară pentru a remedia aspectul estetic al feței.

La fel, instanța de apel a concluzionat că încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului este corectă în baza art.151 alin.(1) Cod penal, mai mult inculpatul la înaintarea ordonanței de punere sub învinuire, a declarat că învinuirea îi este clară, vina în comiterea infracțiunii o recunoaște parțial, și anume că fiind în stare de ebrietate alcoolică l-a bătut pe A.Rîșneanu, aplicîndu-i lovitura cu cuțitul, în cele comise se căiește și îi pare rău.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea apărătorului că acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în dispoziția art.157 Cod penal cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, deoarece, apreciind în ansamblu probele administrate, s-a dovedit integral vinovăția lui Iu.Cernei în săvîrșirea infracțiunii imputate, astfel acțiunile lui corect au fost calificate sub semnele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, or, indicatorul calificativ al vătămării integrității corporale sau a sănătății exprimat prin desfigurarea iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente, este calificată ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă alterarea înfățișării fizice a chipului victimei a făcut ca aspectul său să devină neplăcut și respingător.

Instanța de apel a menționat că, reîncadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art.157 Cod penal nu este posibilă, dat fiind faptul că nu s-a constatat imprudența inculpatului la săvîrșirea faptei prejudiciabile față de partea vătămată, iar argumentele, precum că procesul penal urmează a fi încetat, nu pot fi reținute, deoarece împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar infracțiunea comisă de inculpat este una gravă, prin urmare norma respectivă nu este aplicabilă speței.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța a menționat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-77 Cod penal, de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite care, conform art.16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, motivul săvîrșirii infracțiunii, de urmările prejudiciabile, de persoana inculpatului și corect a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului poate fi atins numai prin numirea pedepsei cu închisoarea.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul A.Pavalatii în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art.157 Cod penal, deoarece lipsește latura subiectivă a infracțiunii imputate, și anume intenția lui Iu.Cernei de a cauza vătămări corporale părții vătămate; - instanța a pus la baza calificării infracțiunii doar consecințele acțiunii inculpatului; - partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat fiind încheiat în

acest sens un acord de împăcare; - în cadrul instanței de apel cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate, astfel fiind încălcat dreptul inculpatului la apărare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit textului recursului, avocatul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

După cum rezultă din recurs, autorul acestuia nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, indicând că acuzarea nu a demonstrat prin careva probe că inculpatul ar fi avut intenția vătămării grave a părții vătămate, iar probele prezentate în acest sens sînt insuficiente de a considera că inculpatul i-a aplicat loviturile de cuțit premeditat, solicitînd recalificarea acțiunilor lui Iu.Cernei în prevederile art.157 Cod penal.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, care a recunoscut vina parțial, a cercetat declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și actele cauzei, cărora le-a dat o apreciere obiectivă, și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, considerînd argumentele părții apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art.157 Cod penal ca nefondate.

Instanța corect a conchis că vinovăția lui Iu.Cernei în săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume declarațiile inculpatului Iu.Cernei, care a recunoscut vina parțial, a părții vătămate A.Rîșneanu, precum și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 28.08.2014, de confruntare dintre Iu.Cernei și A.Rîșneanu din 22.08.2015, raportul de expertiză medico-legală nr.1812 din 24.04.2015. Probele indicate sînt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Astfel, Colegiul reține că instanțele de fond întemeiat au ajuns la concluzia că în acțiunile lui Iu.Cernei sînt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, periculoasă pentru viață, care a condus la o desfigurare iremediabilă a feței, just condamîndu-l în baza acestei norme penale, vinovăția acestuia fiind pe deplin dovedită prin probele sus-menționate.

Argumentele recurentului, precum că instanța a apreciat critic declarațiile părții vătămate și nu a luat în considerație faptul că acesta nu are careva pretenții față de inculpat, încheind în acest sens un acord de împăcare, că acesta crede că inculpatul nu a avut intenția să-i cauzeze leziunile date, nu pot fi reținute, deoarece, conform raportului de expertiză nr.1812 din 24.04.2015, ținând cont de aspectul morfologic, localizarea vătămării și în conformitate cu Regulamentul medico-legal în vigoare, cicatricile constatate la A.Rîșneanu sînt ireparabile și necesită o intervenție chirurgicală suplimentară pentru a remedia aspectul estetic al feței.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art.157 Cod penal, sînt neîntemeiate, pe motiv că instanțele de fond, reieșind din probele cauzei, detaliat expuse în hotărîrile judecătorești, acceptate și de către instanța de recurs, corect au concluzionat că inculpatul a comis infracțiunea imputată acționînd cu intenție directă, deoarece aplicîndu-i acestuia lovitura cu cuțitul în regiunea feței, dînsul a prevăzut posibilitatea cauzării vătămării corporale grave periculoasă pentru viața părții vătămate și a admis aceasta în mod conștient. Mai mult că, declarațiile inculpatului la acest capitol sînt contradictorii, astfel în cadrul urmăririi penale acesta a declarat că „partea vătămată s-a îndreptat spre mine cu intenția de a mă lovi, atunci pentru a mă apăra am luat cuțitul....și am început să flutur cu el în fața lui A.Rășneanu” (f.d.88, v.1), iar în cadrul instanței de apel a relatat că „eu nu știam că Alexei este la spatele meu...cînd m-am întors cu cuțitul, nu am observat cînd l-am tăiat” (f.d.201-202, v.1). Astfel, reieșind din declarațiile inculpatului, acesta nu a negat faptul că i-a aplicat lui A.Rîșneanu lovitura cu cuțitul, iar potrivit procesului-verbal de confruntare dintre inculpat și partea vătămată, acesta din urmă a indicat că, după ce i-a spus lui Iu.Cernei să se liniștească, acesta spunîndu-i „tu nu te băga”, a luat de pe masă un cuțit, s-a izbit spre el și i-a aplicat o lovitură foarte rapidă cu cuțitul tăindu-i obrazul stîng, după care s-a îndîrjit a doua oară să-l lovească, însă dînsul a aruncat în acesta cu un scaun și el s-a oprit. La fel, partea vătămată a declarat că lovitura a fost intenționată, foarte rapidă și pe neașteptate pentru el, iar cînd a început cu putere să curgă sînge, inculpatul a fugit de la locul faptei (f.d.89-90 v.1).

Argumentul avocatului, precum că instanța de apel a examinat cauza în lipsa părții vătămate, încălcînd astfel dreptul inculpatului la apărare, nu poate fi reținut, deoarece partea vătămată a fost legal citată, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.19 v.2), acesta neprezentîndu-se în instanța de judecată din motive necunoscute. În acest sens, Colegiul atestă că în conformitate cu prevederile art.323 alin.(3) Cod de procedură penală, în caz de neprezentare motivată a părții vătămate, instanța, consultînd opiniile părților, decide judecarea cauzei în lipsa părții vătămate fără a-i leza drepturile și interesele. În speță, la examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, drepturile și interesele acestuia nu au fost lezate, iar inculpatul și apărătorul acestuia au beneficiat de posibilitatea de a-i adresa întrebări părții vătămate atît la urmărirea penală, în cadrul confruntării, cît și în cadrul examinării cauzei în prima instanță, astfel nu au fost lezate nici drepturile inculpatului.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate de partea apărării au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, minuțios le-a examinat și, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerînd neîntemeiate argumentele apelantului.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora.

Recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrii judecătorești pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Iu.Cernei decît cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Concomitent, se constată că pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-77 Cod penal, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul A.Pavalatii în numele inculpatului, și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Cernei Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu